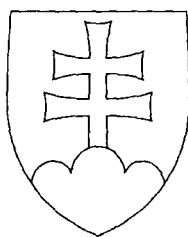

Učesť Prešovské samosprávneho kraja 1. ODPALEŤIA	Registračná značka:
Dňa: 21-12-2011	
Číslo rozhodnutia: 35439	Príkaz hodnoty:
Zväzok spisov:	Lehota uloženia:
Prílohy:	Ukladajúce:

IS/74/2011 - 31
8011200400

Toto rozhodnutie podlieha právoplatnosti dňa 9. 1. 2012
Krajný súd v Prešove
dňa 21. 12. 2011

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajný súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Želinskej a členiek senátu JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a JUDr. Viery Zoľákovej v právnej veci navrhovateľa **prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove**, Krajská prokuratúra v Prešove, Ul. Masarykova č. 16, proti odporcovi **Prešovskému samosprávnemu kraju, Úrad Prešovského samosprávneho kraja**, Námestie mieru č. 2, Prešov, o návrhu na začatie konania o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 16/2009 zo dňa 7. apríla 2009 s ustanovením § 8 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. a ustanovením § 42 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. takto

rozhodol:

Súd vyslovuje **nesúlad** Všeobecne záväzného nariadenia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 16/2009 zo dňa 7. apríla 2009 s ustanovením § 8 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov a ustanovením § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti.

Všeobecne záväzné nariadenie zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 16/2009 podľa § 250zfa ods. 5 O.s.p. **stráca** účinnosť dňom právoplatného rozhodnutia súdu.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom zo dňa 25.5.2011, ktorý bol súdu doručený 30.5.2011, prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove podal návrh na začatie konania podľa ustanovení O.s.p. a to § 35 ods. 1 písm. b/ a ustanovenia § 250zfa a to na vyslovenie nesúladu Všeobecne záväzného nariadenia Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 7.4.2009 č. 16/2009 o výške úhrady za prednostné

poskytnutie ambulantnej starostlivosti so zákonmi. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol tak, ako uvádza výroková časť rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že Prešovský samosprávny kraj na 31. zasadnutí dňa 7.4.2009 prijal Všeobecné záväzné nariadenie č. 16/2009 o výške úhrady za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti. Poukázal na to, že predmetné všeobecne záväzné nariadenie napadol prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove podľa § 21 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 25 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre protestom zo dňa 12.11.2010 zn.: Kd 190/10, ktorý navrhol protestom napadnuté všeobecne záväzné nariadenie zrušiť ako nezákonné. Dôvodom na podanie protestu prokurátora bola skutočnosť, že všeobecne záväzné nariadenie bolo prijaté v rozpore s právnymi predpismi, lebo podľa čl. 71 ods. 2 Ústavy SR pri výkone štátnej správy môže obec a vyšší územný celok vydávať v rámci svojej územnej pôsobnosti na základe splnomocnenia v zákone a v jeho medziach všeobecne záväzné nariadenia. Navrhovateľ argumentoval, že zákon č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v § 46 ods. 1 upravuje, že štátnu správu na úseku zdravotníctva vykonáva samosprávny kraj ako prenesený výkon štátnej správy. Ustanovenie § 8 ods. 2 prvá veta zákona č. 302/2001 Z.z. upravuje, že vo veciach, v ktorých samosprávny kraj plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach, pričom podľa § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. poskytovateľ môže požadovať úhradu za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti len v rámci na to vyhradených ordinačných hodín, ktoré nesmú presiahnuť ¼ ordinačných hodín. Výšku úhrady schvaľuje samosprávny kraj podľa miesta prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia.

Navrhovateľ uviedol, že predmetný protest bol prerokovaný na 9. zasadnutí zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja dňa 7.12.2010 a uznesením č. 137/2010 v časti A. bol vzatý na vedomie predmetný protest a v časti B. bolo uložené zaradiť ho do programu zasadnutia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja na deň 22.2.2011. Následne na 10. zasadnutí zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja dňa 22.2.2011 bolo prijaté uznesenie č. 150/2011, ktorým zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja protestu prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove sp. zn.: Kd 190/10 nevyhovelo.

V ďalšej časti návrhu navrhovateľ citoval ustanovenie § 250zfa ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia so zákonom, s poukazom na čl. 68 Ústavy SR, ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a § 8 ods. 1 zákona č. 302/2011 Zb. o samospráve vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov.

Prokurátor ďalej uviedol, že vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúlady všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadeniami vlády a všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s poukazom na čl. 71 Ústavy SR, § 6 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a § 8 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Navrhovateľ vyslovil právny názor, že Všeobecne záväzné nariadenia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 16/2009 zo dňa 7.4.2009 bolo prijaté v rozpore so zákonom a to

ustanovením § 8 ods. 2 zákona č. 302/2002 Z.z. a ustanovením § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z..

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 8.7.2011 navrhol podaný návrh zamietnuť. Uviedol, že s právnym názorom navrhovateľa, že v predmetnej veci ide o prenesený výkon štátnej správy, nesúhlasí, pretože v predmetnej veci ide o výkon samosprávnej pôsobnosti, nie prenesený výkon štátnej správy, preto na vydanie všeobecne záväzného nariadenia je aplikovateľné ustanovenie § 8 ods. 1 prvá veta zákona č. 302/2001 Z.z., podľa ktorého samosprávny kraj môže vo veciach územnej samosprávy vydávať všeobecne záväznú nariadenia. Ďalej konštatoval, že protestom napadnuté všeobecne záväznú nariadenie bolo prijaté za účelom regulácie právnych vzťahov vyplývajúcich zo zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov. Odporca zdôraznil, že jeho právny názor, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti a nie prenesený výkon štátnej správy, vyplýva aj z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, v zmysle ktorého, ak zákon pri úprave pôsobností vyššieho územného celku neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti samosprávneho kraja a zákon č. 577/2004 Z.z. pri určení pôsobnosti samosprávneho kraja schvaľovať výšku úhrady podľa § 44 ods. 2 výslovne neustanovil, že ide o prenesený výkon štátnej správy. Odporca akcentoval, že vzhľadom na vyššie uvedené je podľa jeho názoru je nepochybné, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti.

Odporca uviedol, že protest prokurátora poukazuje na inú právnu úpravu a to na Zákon o zdravotnej starostlivosti, pričom tieto dve právne normy sa posudzujú samostatne a okrem toho podľa § 46 ods. 1 Zákona o zdravotnej starostlivosti, na ktorý sa protest odvoláva, sú demonštratívnym, nie príkladným spôsobom vymedzené konkrétne činnosti v oblasti zdravotnej starostlivosti, ktoré samosprávny kraj vykonáva ako prenesený výkon štátnej správy. Problematika upravená napadnutým všeobecne záväzným nariadením pri týchto činnostiach nie je.

Odporca zdôraznil, že správnosť postupu samosprávneho kraja potvrdzuje aj znenie čl.71 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, podľa ktorého náklady preneseného výkonu štátnej správy uhrádza štát. Na výkon kompetencií podľa § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. nie sú samosprávnemu kraju poskytnuté zo štátneho rozpočtu žiadne finančné prostriedky. Prešovský samosprávny kraj poukázal aj na to, že ustanovenie § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. dáva možnosť poskytovateľovi požadovať úhradu za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti len v rámci na to vyhradených ordinačných hodín, ktoré nesmú presiahnuť jednu štvrtinu ordinačných hodín a výšku úhrady schvaľuje samosprávny kraj podľa miesta prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia. Z dôvodu potreby stanovenia jednotného postupu pri schvaľovaní výšky úhrady za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti Zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja na 30. zasadnutí dňa 4.10.2005 schválilo Smernicu Prešovského samosprávneho kraja pri vydávaní súhlasu na úhradu za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti. Následne prax ukázala, že smernica nemala záväzný charakter tak pre poskytovateľov, ako aj pre poistencov a súčasne nastala situácia, kedy bolo potrebné z

dôvodu zavedenia eura na Slovensku zosúladiť smernicu s platnou legislatívou. Pri tejto príležitosti bola upravená výška úhrady smerom nadol a súčasne sa zmenila forma, ktorou sa tento postup stanovuje, zo smernice na všeobecne záväzné nariadenie.

Odporca poukázal na to, že všeobecne záväzné nariadenie je právna norma vydávaná orgánom samosprávy, ktorá je všeobecne záväzná pre všetky osoby a subjekty pôsobiace na území daného samosprávneho kraja, kým smernica má charakter pokynu, ktorý v hlavných črtách určuje činnosť a aj v bežnej praxi sa táto forma riadenia využíva skôr vo vzťahu k zamestnancom alebo organizáciám v zriaďovateľskej pôsobnosti subjektu, ktorý ju vydáva.

Prešovský samosprávny kraj argumentoval tiež tým, že zákon č. 577/2004 Z.z. § 44 ods. 2 umožňuje poskytovateľovi požadovať úhradu za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti len v rámci na to vyhradených ordinačných hodín, no zákonodarca v povinnostiach poskytovateľa podľa § 79 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ustanovil povinnosť poskytovateľa dodržiavať osobitný predpis, ktorým je § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z.. V praxi to znamenalo aj to, že poskytovateľ si svojvoľne upravoval výšku poplatku a vyhradené ordinačné hodiny podľa aktuálnej situácie.

V závere vyjadrenia odporca poukázal na to, že účelom spracovania Všeobecne záväzného nariadenia č. 16/2009 bolo maximálne sprehľadnenie celého procesu a zabránenie zneužívania požadovania úhrady za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti s garantovaním všeobecnej záväznosti pre subjekty, ktorých sa týka. Vzhľadom na uvedené odporca uviedol návrh zamietnuť.

Občiansky súdny poriadok v siedmej hlave upravuje osobitné konania a okrem iných aj konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy v ustanovení § 250zfa.

Podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p. - ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Podľa ods. 2 - účastníkmi konania sú obec, vyšší územný celok a prokurátor. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia - proti rozhodnutiu súdu je prípustné odvolanie.

Ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v ods. 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú

povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu je medzi účastníkmi konania nesporné, že podmienky na podanie návrhu tak, ako sú upravené v ustanovení § 250zfa ods. 1 O.s.p., sú splnené.

Primárnou otázkou, ktorú je treba v tomto konaní vyriešiť, je otázka, či vyšší územný celok, teda samosprávny kraj pri aplikácii § 42 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti vykonáva kompetencie ako prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy alebo ide o samosprávnu pôsobnosť vyššieho územného celku (samosprávneho kraja), pričom odporca tvrdí, že ide o druhú možnosť, a že na základe tejto skutočnosti bol oprávnený prijať napadnuté všeobecné záväzné nariadenie vyššieho územného celku.

Zákon č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov v ustanovení § 1 ods. 1 stanovuje, že tento zákon ustanovuje prechod pôsobností z ministerstiev, z krajských úradov a z okresných úradov na obce a na vyššie územné celky, ktorými sú podľa osobitného zákona samosprávne kraje, v rozsahu a spôsobom ustanovenými v čl. II až XXI. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - prechod pôsobností podľa odseku 1 na účely tohto zákona je prenesenie výkonu pôsobností štátnej správy na obce a samosprávne kraje a prechod pôsobností v rozsahu ustanovenom zákonom z orgánov štátnej správy do samosprávnej pôsobnosti obcí a samosprávnych krajov.

Ustanovenie § 3 písm. m/ upravuje prechod pôsobností na samosprávne kraje v zdravotníctve, pod bodom 1. až 8..

Zákon č. 416/2001 Z.z. v § 4 ods. 1 upravuje, že obec a samosprávny kraj zabezpečujú plnenie svojich úloh (§ 2 a 3) z vlastných rozpočtov. Na prenesený výkon štátnej správy sa im poskytujú prostriedky štátneho rozpočtu podľa osobitného zákona. Odsek 2 tohto ustanovenia upravuje, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákon č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v § 1 predmet úpravy definuje tak, že tento zákon upravuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, postup pri úmrtí a výkon

štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 46 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona - štátnu správu na úseku zdravotníctva v samosprávnom kraji ako prenesený výkon štátnej správy vykonáva samosprávny kraj, ktorý vydáva povolenia a iné rozhodnutia vo veciach ustanovených osobitným predpisom (pod č. 4 s odkazom na zákon č. 578/2004 Z.z.).

Zákon č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov v ustanovení § 44 ods. 2 upravuje, že poskytovateľ môže požadovať úhradu za prednostné poskytnutie ambulantnej starostlivosti len v rámci na to vyhradených ordinačných hodín, ktoré nesmú presiahnuť jednu štvrtinu ordinačných hodín. Výšku úhrady schvaľuje samosprávny kraj podľa miesta prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia.

Zákon č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov (Zákon o samosprávnych krajoch) v § 8 ods. 1 upravuje, že samosprávny kraj môže vo veciach územnej samosprávy vydávať všeobecne záväzné nariadenie; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi a s nariadeniami vlády. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - vo veciach, v ktorých samosprávny kraj plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

V súvislosti s výkladom vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov súd považuje za potrebné poukázať na to, že aj Ústava Slovenskej republiky v čl. 144 ods. 1 upravuje, že sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Podľa čl. 152 ods. 4 - výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

V tejto súvislosti súd poukazuje na konštantné rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodol, že výklad a aplikáciu zákonov realizuje všeobecný súd, ktorý je viazaný výkladom legislatívneho textu právnej normy a jeho uplatnenie, ktoré musí byť v súlade s ústavou podľa vyššie citovaných čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, ktorý výklad musí byť racionálne akceptovateľný a nesmie byť popretím účelu právnej normy, podstaty a jej zmyslu.

Podľa názoru súdu výklad ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. je treba realizovať v spojení s citovaným ustanovením § 46 ods. 1 písm. g/ zákona č. 576/2004 Z.z. a súd je viazaný iba zákonom a nie odkazom v poznámkach v zákone.

Námietka odporcu, že na aplikáciu § 44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z. nie sú mu poskytované finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu, a aj preto nejde o prenesený výkon štátnej správy, je iba sekundárnou otázkou a nemôže byť kritériom pre posúdenie základnej otázky v predmetnej veci.

Najviac, že ak ide o poskytovanie zdravotnej starostlivosti z verejných zdrojov, nemožno akceptovať názor odporcu, že nejde o prenesený výkon štátnej správy, a že ide o samosprávnu pôsobnosť vyššieho územného celku.

Z citovaného ustanovenia § 8 ods. 1, 2 zákona č. 302/2001 Z.z. o vyšších územných celkoch jednoznačne vyplýva, že na vydanie všeobecne záväzného nariadenia je oprávnený vyšší územný celok, teda samosprávny kraj, iba v prípade, ak tak bol splnomocnený zákonom a v medziach tohto zákona.

Zákon č. 577/2004 Z.z. v žiadnom zo svojich ustanovení nespĺnomocnil samosprávny kraj na vydanie všeobecne záväzného nariadenia, a ak bolo Zastupiteľstvom Prešovského samosprávneho kraja podľa § 8 ods. 1 a § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 302/2001 Z.z. o samosprávne vyšších územných celkov prijaté dňa 7.4.2009 Všeobecne záväzné nariadenie Prešovského samosprávneho kraja č. 16/2009 o výške úhrady za prednostné poskytnutie ambulancie starostlivosti, toto všeobecne záväzné nariadenie je v rozpore s ustanovením § 8 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z. a ustanovením §44 ods. 2 zákona č. 577/2004 Z.z..

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrhu navrhovateľa prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove vyhovel a rozhodol tak, ako uvádza výroková časť rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 2 O.s.p..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove, a to písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 8. novembra 2011

Mgr. Magdaléna Želinská
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Erika Marcínčinová